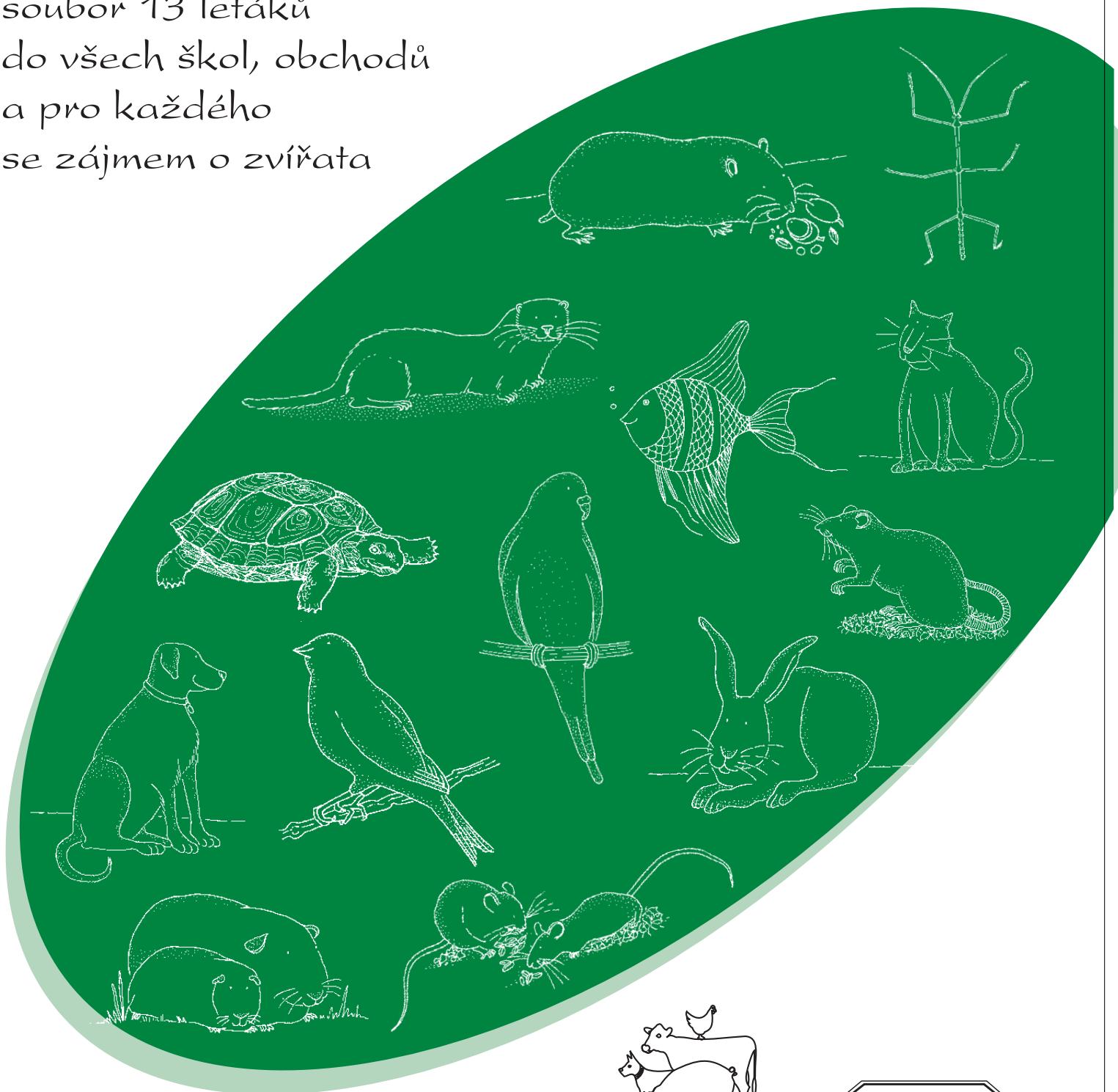

PÉČE O SPOLEČENSKÁ ZVÍŘATA

soubor 13 letáků
do všech škol, obchodů
a pro každého
se zájmem o zvířata

SPOLEČNOST PRO ZVÍŘATA
SOCIETY FOR ANIMALS

RSPCA

Milé děti,

víme, že je snem skoro každého chlapce nebo holčičky, mít doma nějaké zvířátko. Není to ale tak jednoduché, jak by se na první pohled zdálo. Proto jsme pro vás připravili několik základních informací, co taková zvířátka, často chovaná doma, mohou potřebovat. Samozřejmě, ale potřebují především naši každodenní péči, lásku, trpělivost a dostatek našeho času. Tyto základní informace jsou o potřebách: psa, kočky, morče, myši, andulky, kanárka, potkana, fretky, králíka, akvarijních rybiček, křečka, želvy sladkovodní a pakobylky. Zdaleka v nich není všechno, ale věříme, že vám informace pomohou při rozhodování. O vašem rozhodnutí mít zvířátko si ještě promluvte s vašimi blízkými dospělými (mamkou, tátou, tetou, prarodiči ...).

Přejeme vám hodně štěstí.

Vaše Společnost pro zvířata

Letáky „Péče o společenská zvířata“ nejsou určeny pouze dětem, ale také dospělým:

Vážení přátelé,

předkládáme vám několik rad pro zacházení s živočichy, kteří bývají členy lidských přibytků a současně potřebují vlastní specifickou péči. Uvědomujeme si, že každý návod k nakládání s živými tvory je strohý, osekaný od všech okolností, které v životě nastávají. Vlastně zvířatům tak trochu vyrábíme novou přirozenost. Proto považujeme za potřebné vyvažovat citlivým přístupem ke zvířetům to, že jsme mu chovem v zajetí vzali jeho svobodu, možnost žít v jeho přirozeném prostředí a sociálním společenství.

Zvířata nejsou na světě pro lidskou zábavu, ale proto, aby prostě a šťastně žila. Bez nás, ve svém přirozeném prostředí, to dovedou na sto procent. Na nás je, abychom jim v tom příliš nebránili.

Při sestavování nám svými názory pomohli veterinární lékaři, vedoucí pražské záchranné stanice pro volně žijící zvířata paní Věra Aladzasová, promovaný biolog Pavel Pecina, CSc., odborníci ze vzdělávací organizace SVOPAP a další. Návody tvoří rámec, který je třeba nejenom dodržet, ale také v něm dobrě žít – a to by vždy mělo platit pro všechny zúčastněné. **Každý život má plnou hodnotu**, ne účelovou pro nás. Proto s ním podle toho zacházejme. Nepotřebujeme k tomu být bohatí penězi, ale porozuměním – potom budeme šťastní my i všechno kolem nás.

Hodně štěstí vám a vašim svěřencům přeje Společnost pro zvířata.

PES domácí (*Canis familiaris*)

Pes

je dobrý přítel, je věrný, chytrý, ostražitý a hravý. Je mnoho plemen a různých velikostí psů.

Ale:

Pes potřebuje mnoho tvého času a energie. Péče o něj stojí hodně peněz. Těžko se ovládá, pokud je špatně vychován, a mohou nastat problémy se sousedy. Zahradu pro psa by měla být oplocená. Než si psa pořídíš, zjisti, zda jej všichni členové tvé rodiny přijmou a zda někdo z nich není alergik.

Pes potřebuje:

- společnost, být s lidmi, hlavně se svým pámem nebo i s jinými psy. Pes je zvíře zvyklé žít ve smečce a je smutný, pokud mu nevěnuješ dostatek pozornosti. Velmi zaměstnaní lidé by si psa neměli vůbec pořizovat.
- kombinovanou potravu z masa každý den; vhodná je i zelenina, např. mrkev (štěňata 4x denně, dospělí 2x denně). Doporučuje se jedenkrát týdně půst, ne však u štěňat do 1 roku a psů nad 10 let.
- čerstvou pitnou vodu k dispozici po celý den.
- klidné a nerušené místo na spaní s vlastní podložkou a dekou.
- dostatek pohybu – pravidelné procházky nebo oplocenou zahradu.
- běžný výcvik a výchovu. Jen dobře vychovaný, způsobný a poslušný pes je uchráněn různými riziky života s člověkem a nepůsobí problémy.
- být na vodítku při procházce v blízkosti jedoucích aut nebo jiných zvířat.
- nebýt opuštěn v autě za horkého letního počasí.
- časté česání. V případě zablešení použít sprej nebo pudr proti blechám nebo vykoupat v šamponu proti blechám.
- být pravidelně očkován a odčervován.
- péci i v době, kdy jsi na prázdninách, nebo nemáš právě čas.
- tvůj čas a zájem po celý jeho život.

Psa je třeba registrovat na příslušném místním úřadě. Je nutné, aby měl obojek se značkou a adresou bydliště, případně mikročip.

Další informace o psech

Délka života:	Okolo 15 let, záleží na plemeni.
Dospělost:	Malá plemena v 15 měsících, velká o několik měsíců později.
Období říje: <small>(hárání - doba, kdy mohou být feny oplodněné a mít štěňata)</small>	Dvakrát za rok (na jaře a na podzim), vždy přibližně tři týdny.
Rozmnožování:	Pokud nechceš, aby fena měla štěňata, musíš se s ní v době, kdy se objeví hárání, vyhnout kontaktu se psy. Největší pravděpodobnost na zaběznutí je při bezbarém výtoku. Chceš-li, aby fena měla štěňata, musíš pro ně předem zajistit nový vhodný domov. Pokud víš, že nedokážeš fenu uhlídat před ostatními psy, můžeš si dojít k veterináři pro antikoncepční tablety nebo injekci (nedoporučujeme používat často). Když nechceš mít štěňátká vůbec, pak je nejlépe nechat fenu vykastrovat. Každý způsob má své problémy, proto doporučujeme konzultaci s veterinářem.
Březost:	9 týdnů.
Počet štěňat:	Malá plemena 1-6, velká 5-12
Odstavení: <small>(přechod ze sání mléka na pevnou polovinu)</small>	Ve věku 5-7 týdnů. Nikdy neber štěně od matky před dosažením věku 8 týdnů, nejlépe až v 10-12 týdnech. Přítomnost štěněte u matky je důležitá kvůli sání mléka (obsahuje potřebné protištípalky) a společnost matky a sourozenců je pro štěně důležitou školou sociálního chování. Při předčasném předání novému majiteli se štěně nikdy nenaučí správně chovat ke psům i lidem.
Zacházení:	Pokud zvedáš štěně, podeber jej opatrně pod hrudí. Při zvedání se postav ke štěněti z jedné strany a uchop jej jednou rukou pod hrudí a druhou pod zadníkem. První kamarádské cvičení lze zkoušet již ve věku 8 týdnů, ale pravidelný výcvik by měl začít až po půl roce stáří psa, tj. potom, co pes bude očkován proti všem vážným nákazám a onemocněním.
Společnost:	Pes je zvíře zvyklé žít ve smečce a potřebuje dostatek pozornosti. Velmi zaměstnaní lidé by si psa neměli vůbec pořizovat.

Zdravotní problémy

Přerostlé drápy:	Mohou být způsobeny nedostatkem chůze po tvrdém povrchu. Drápy upraví veterinář.
Obezita:	Je důsledkem nedostatku pohybu, špatné stravy, popřípadě kombinací obou. Problému obezity je třeba věnovat pozornost především u starších psů.
Parazité: šampony,	Vnitřní červi (tasemnice, škrkavky a další) – odčervení. Vnější paraziti (blechy, vši, klišťata) – psí obojky nebo ti veterinář nabídne jinou možnost. Zákožka svrabová způsobuje boláky v uších, svědívě kožní onemocnění – ihned vyhledej veterináře.
Odčervení:	Odčervovat začni štěňata od 2. týdne stáří. Nejlépe ti poradí zkušený veterinář. Potom v pravidelných intervalech až do konce života (nejméně jednou za půl roku).
Špatná srst:	Příčinou může být špatné krmení, přítomnost parazitů či kožní onemocnění (plíšňová, virová či parazitární), která mohou být přenosná i na člověka. Mnoho ekzémových nebo lysivých příznaků bývá vyvoláno narušením hormonální rovnováhy. Kvalita srsti se zlepší pravidelným česáním a použitím vhodných psích šamponů (ale nepřehánět), vhodnou dietou, podáváním přípravků s biotinem – vitamin B. Při větších problémech navštiv veterináře.
Infekce dýchacích cest:	Jde o krční a plicní onemocnění. Příčinou může být pobyt v průvanu nebo ve vlhku po výcviku nebo koupeli, ale také přenosná infekce. Infekčním onemocněním psů je nejlépe předcházet očkováním.
Očkování:	První očkování se ve většině případů provádí u štěňat se ve věku 6–7. týdnů. Typ očkovací látky a termín dalšího očkování rozhodne veterinář podle kondice zvířete a nákazové situace v oblasti. Proti vzteklině se očkuje v polovině prvního roku stáří, potom vždy každým rokem. Psi se mohou očkovat proti parvaviróze, psince, hepatitidě, parainfluenze, leptospirose a dalším nákazám. Neodčervovat současně s očkováním (alespoň 1 týden rozdíl). Je nutné se vždy poradit se zkušeným, dobrým veterinářem.

Doporučujeme přečtení knížek a článků o životě a potřebách psů. A poradu s dobrým chovatelem, chovatelským svazem či zoo.

KŘEČEK zlatý (*Mesocricetus auratus*)

Podobně i pro ostatní křečkovité.

Křeček

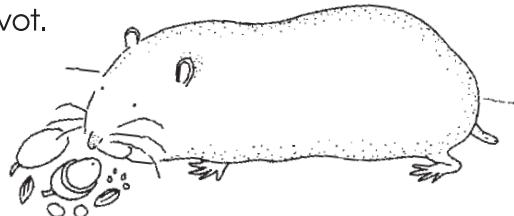
je aktivní, plný života a čistotný. Péče o něj je jednoduchá. Křeček žije sám a úplně mu to vyhovuje.

Ale:

Křeček je aktivní v noci, během dne potřebuje odpočinek a klid. Jeho ochočení vyžaduje čas a trpělivost. Na začátku může i kousnout. Jestliže je teplota prostředí příliš nízká, může křeček upadnout do zimního spánku (hibernace) nebo jen do delšího spánku. Ne všechny druhy křečků hibernují. Než si křečka pořídíš, zjisti, zda ho všichni členové tvé rodiny příjmou a zda někdo z nich není alergik.

Křeček potřebuje:

- chovat samostatně, ale pokud jsou jedinci stejného pohlaví na sebe zvyklí od malíčka, snášeji se zpravidla dobře.
- stravu smíchanou ze semen, obilí, oříšků, čerstvého ovoce a zeleniny, tvrdého pečiva; seno nebo čerstvou trávu (pozor na jedovaté rostliny). Potřebují živočišnou bílkovinu: mouční červi, cvrčci. Vařené maso výjimečně. Křečci si rádi dělají zásoby, odstraňovat jim zbytky jídla a nahrazovat je čerstvou potravou jim vadí. Proto je třeba, aby měli dostatek trvanlivé potravy (zrniny, jablka, mrkev, ořechy, tvrdé pečivo, semena) a jen malá množství toho, co podléhá rychlé zkáze (tvaroh, vařená vejce, čerstvou trávu) a tyto zbytky odstraňovat každý den. Granule z obchodu jsou pouze na doplnění diety.
- kousek tvrdého dřeva na ohlodávání, nejlépe jabloň, dub, buk, vrba nebo topol (pozor na jedovaté dřeviny: jírovec, škumpa, mahalebka...).
- stálou zásobu čerstvé pitné vody z napáječky s kovovým zakončením.
- velkou klec nebo terárium o rozměrech minimálně 50 x 30 cm podlahové plochy.
- čistou klec - čistota je velmi důležitá. Hlodavci si svá teritoria značkují a v takovém prostoru se cítí nejlépe. Podestýlka by se měla měnit každý týden.
- hnizdo na spaní vystlané vhodným materiálem (ne vatou, ale např. kusy papíru, senem).
- mnoho možností pohybu - různé prolézačky, šplhadla.
- česání, pokud má dlouhou srst.
- péči i v době, kdy jsi na prázdninách, nebo nemáš právě čas.
- tvůj čas a zájem po celý jeho život.

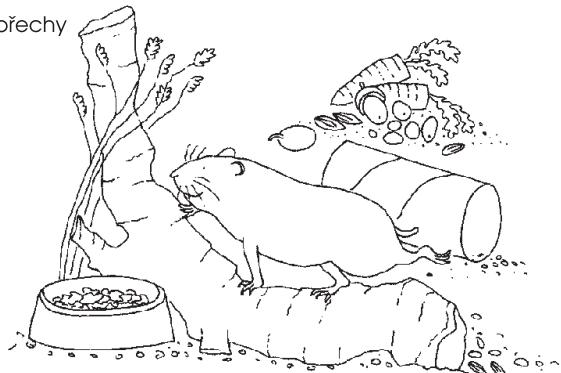

Další informace o křečcích

Délka života:	V průměru 18 měsíců až 2 roky. Samci žijí déle než samičky.
Dospívání:	V 45-60 dnech života.
Rozmnožování:	Křečci se rozmnožují snadno, ale není-li samice právě v říji, může se samcem bojovat. Jakmile začne samice samce vyhánět a kousat, je nutno je oddělit. Jestliže nemáš pro malé křečky dobrý nový domov, raději se množení vyhni.
Říje: <small>(Období, kdy samička může být oplodněna a mít mláďata)</small>	Každé 4 dny, po dobu 4-23 hodin.
Délka březosti:	V průměru 16 dnů.
Počet mláďat:	Průměrně 5-9.
Odstavení: <small>(přechod ze sání mléka na rostlinnou potravu)</small>	Ve věku 21-27 dní.
Zacházení:	S křečkem vždy zacházej opatrně. Zvedej ho oběma rukama, ale ne do velké výšky. Křečci jsou velice mrštní, a proto by mohli snadno spadnout a poranit se. Dokonce i pád z výšky 50 cm jim může způsobit vážná zranění. Nesahej na spícího křečka, protože se velmi snadno lekne a kousne.
Společnost:	Křeček, který je již ochočený, může být velmi přátelský a mít ze vztahu radost. Je však aktivní především v noci.

Zdravotní problémy

Kožní onemocnění:	Porad se s veterinářem. Postižená místa se otírají teplou vodou, ve které je rozpuštěný lék.
Poranění tlamičky:	U křečka může dojít k poranění jeho kapsiček na tvářích (lícní torby). Může se zranit třískou nebo ostrými kousky potravy. Pokud zbytky zůstanou zachyceny uvnitř, vyhledej pomoc veterináře.
Absces:	Utvoří se měkká bulka, která změní barvu do fialova. Je nutné ošetření veterinářem.
Nachlazení:	Pomalé dýchání, kýchání a opuchlý nos. Je důležité, aby byl křeček v teple a dostával vyváženou potravu. V extrémních případech může dojít i k zápalu plic, proto vyhledej veterináře.
Přerostlé drápky:	Většinou u starších křečků. Pokud je chceš ostříhat sám/sama, potřebuješ k tomu speciální nůžky. Jinak navštív veterináře.
Oční zánět:	Může být způsoben prašnou podestýlkou, stářím či dýchacími potížemi. Vyhledej pomoc veterináře.
Ztráta srsti nebo boláky:	Příčinou může být stáří, tření se o klec, paraziti nebo opar lysivý (kožní onemocnění). Ihned vyhledej pomoc veterináře.
Průjem:	Poznáš podle mokrého a špinavého ocásku. Křeček může i uhynout. Ihned vyhledej veterináře.
Zimní spánek:	Pokud křeček skutečně zazimuje, neměl by se násilně probouzet, rozhodně ne zahříváním. Syrší křečci někdy upadnou do letargického stavu se sníženým metabolismem. I při normální teplotě vypadají jako mrtví (nereagují), ale za 5-10 minut se proberou.
Přerostlé zuby:	Výsledek špatného krmení, v kterém chybí ořechy a tvrdé pečivo nebo dřevo na hladání. Vyhledej pomoc veterináře.

Doporučujeme přečtení knížek a článků o životě a potřebách křečků.
A poradu s dobrým chovatelem, chovatelským svazem či zoo.

POTKAN *laboratorní* *(Rattus norvegicus)*

Potkan

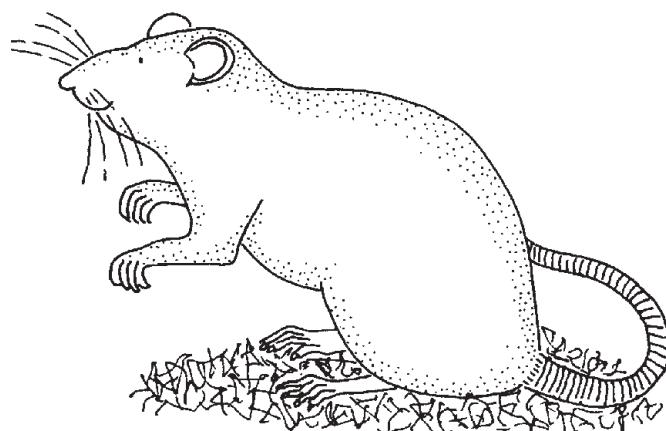
je inteligentní a aktivní zvíře. Není těžké se o něj starat.

Ale:

Pokud ti v bytě uteče, může napáchat dost škody. Než si potkana pořídíš, zjisti, zda jej všichni členové tvé rodiny přijmou a zda někdo z nich není alergik.

Potkan potřebuje:

- vyváženou potravu ze semen, zrní, granulí, ořechů, tvrdého pečiva, čerstvého omytého ovoce a zeleniny. Mladí potkani potřebují více proteinů (bílkovin) ve formě mléka, vařeného masa a vajec nebo směs suché potravy pro psy.
- solný/minerální líz.
- stálou zásobu čerstvé pitné vody z napáječky s kovovým zakončením.
- kousek tvrdého dřeva na ohlodávání, nejlépe jabloň, dub, buk, vrba nebo topol (pozor na jedovaté dřeviny: jírovec, škumpa, mahalebka...).
- velkou klec nebo domeček, ideální je prostor s více patry o rozměrech nejméně 75 x 65 x 30 cm. Mělo by zde být minimálně 4800 cm² pro dva potkany.
- klec nebo domeček s pelíškem na spaní vystlaným kousky bílého papíru, dřevěnými hoblinami, slámovou, listím nebo hadry.
- zbytky krmení, které rychle podléhají zkáze, musí být denně odstraňovány.
- spoustu pohybu, hračky, tunely a žebříčky na hrani.
- mít svůj domov v místnosti se stálou teplotou, kde není vystaven přímému dopadu slunečních paprsků.
- opatrné a jemné zacházení.
- veterináře vždy, když nevypadá zcela zdravě.
- péči i v době, kdy jsi na prázdninách, nebo nemáš právě čas.
- tvůj čas a zájem po celý jeho život.

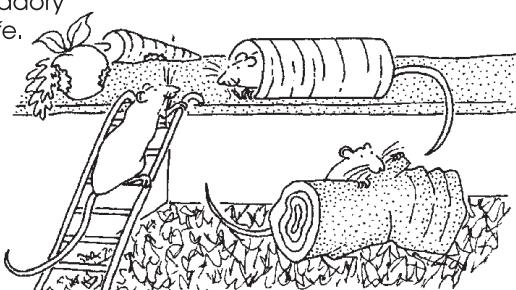

Další informace o potkanech

Délka života:	V průměru 2-3 roky.
Dospívání:	V 63 dnech.
Rozmnožování:	Potkani se rozmnožují velmi snadno. Proto je třeba si uvědomit před utvořením páru, jestli máš dobré umístění pro mláďata.
Říje: <small>(Období, kdy samička může být oplodněna a mít mláďata)</small>	Každý 4.-6. den.
Délka březosti:	V průměru 20-22 dnů.
Počet mláďat:	8-11
Odstavení: <small>(přechod ze sání mléka na rostlinnou potravu)</small>	Ve věku 3-4 týdny.
Zacházení:	Potkana si snadno ochočíš, když s ním budeš zacházet jemně a opatrnl. Pokud potkana zvedáš, uchop jej jednou rukou kolem jeho ramen a druhou rukou podepř zadní část těla.
Společnost:	Potkan potřebuje společnost. Při umisťování nového jedince do skupiny je nutná čistě vymytá klec a podestýlka bez pachových značek, více krmných míst, pelíšků nebo boudiček. Nové zvíře se nesmí začleňovat, je-li ve skupině říjná, březí nebo kojící samice; či je-li nové zvíře v říji, březí nebo přestárlé.

Zdravotní problémy

Alergie:	Oteklý nos a kýchání mohou být alergickou reakcí na seno či piliny. Dávej přednost jen kvalitní podestýlce a používej spíše hobliny než piliny. Pokud příznaky nezmizí, vyhledej veterináře.
Infekce ucha:	Pokud má potkan hlavu stále na jedné straně a chodí v kruhu, může to znamenat onemocnění středního ucha. Okamžitě vyhledej pomoc veterináře.
Průjem:	Příčinou může být špatná kvalita krmiva a hygienické podmínky v kleci. Misky na krmení musejí být vždy čisté a zbytky musejí být odstraňovány každý den. Při průjmu ihned vyhledej veterináře.
Přerostlé zuby:	Výsledek málo tvrdé stravy, která je nutná na obrušování zubů. Vyhledej pomoc veterináře, ale raději nedopust, aby jí přerostly.
Paraziti:	Mohou se nacházet v podestýlce (roztoči), v srsti (vši, všenky), ve střevech (hlísti a tasemnice). Vyhledej veterináře.
Dýchací potíže:	Potkan ztrácí chuť k jídlu, nepravidelně a chraptivě dýchá. Je důležité, aby byl potkan v teple. Ihned vyhledej pomoc veterináře.
Onemocnění kůže:	Způsobuje nejčastěji infekce plísněmi, kvasinkami a bakteriemi. Napomáhá tomu nečistota v kleci a zkažené krmení. Vyčisti klec a vyhledej veterináře.
Nádory:	Zvláště starším potkanům se tvoří často nádory a boule. Ihned vyhledej pomoc veterináře.

Doporučujeme přečtení knížek a článků o životě a potřebách potkanů. A poradu s dobrým chovatelem, chovatelským svazem či zoo.

KRÁLÍK domácí (*Oryctolagus cuniculus*)

Králík

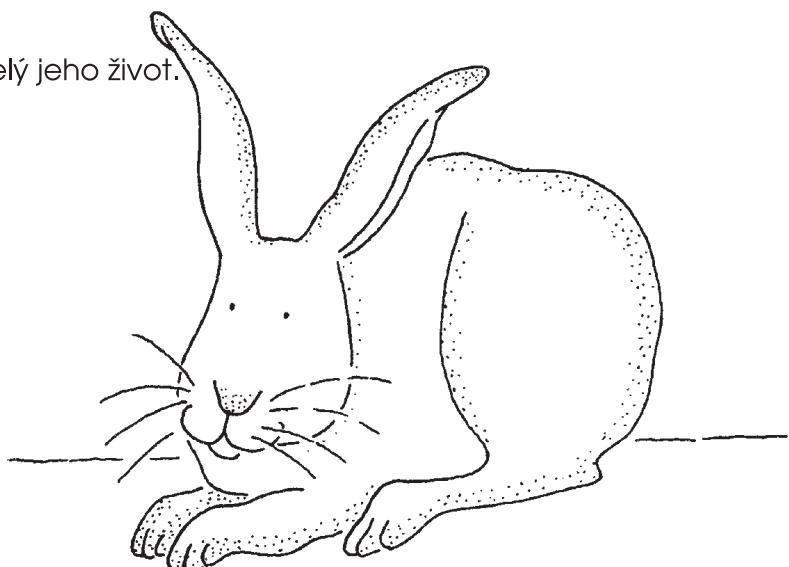
Králíků je mnoho plemen. Malá plemena jsou pro děti vhodnější.

Ale:

Králík potřebuje velkou boudou s výběhem, což může být dražší záležitost. Bouda se musí pravidelně čistit. Než si králíka pořídíš, zjisti, zda ho všichni členové tvé rodiny přijmou a zda někdo z nich není alergik.

Králík potřebuje:

- směs ovsa a pšenice, tvrdé pečivo, granule pro králíky, jablka, mrkev, kvalitní seno, čerstvou trávu (pozor na jedovaté rostliny; zapařená tráva způsobuje nadýmání).
- dřevo na hlodání nebo zelené větvičky ovocných stromů, vrba, topolů a jiných stromů a keřů (pozor na jedovaté dřeviny: jírovec, škumpa, mahalebka...).
- minerální liz.
- čerstvou pitnou vodu.
- boudu v místě, kde není ani příliš teplo, ani příliš zima.
- mít svou boudou čistou - čistota je velmi důležitá. Podestýlka se musí měnit alespoň jednou týdně. Zbytky krmení odstraňuj každý den.
- vhodný velký výběh na zahradě pro běhání. Králíci rádi vyhrabávají díry a podhrabou se (zvláště samičky), proto se ujistí, že dírou ve výběhu nemohou utéci.
- pravidelné očkování.
- péče i v době, kdy jsi na prázdninách, nebo nemáš právě čas.
- tvůj čas a zájem po celý jeho život.

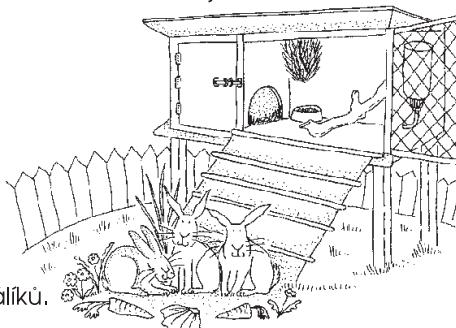

Další informace o králících

Délka života:	6-8 let.
Dospívání:	Malé druhy v 90 dnech, velké ve 120.
Rozmnožování:	Samice může být březí i několikrát do roka, proto by nikdy neměla být dohromady se samcem. Jestliže se rozhodneš pro mláďata, musíš mít pro ně předem zajištěné nové bydlení. Při páření se dává samička k samečkoví, ale musíš být opatrný/á.
Říje: <small>(období, kdy samička může být oplodněna a mít mláďata)</small>	Samice může zabřeznout kdykoliv, záleží na samci.
Délka březosti:	Přibližně 31 dnů.
Odstavení: <small>(přechod ze sání mléka na rostlinnou potravu)</small>	V 42-56 dnech.
Počet mláďat:	V průměru 6-8.
Zacházení:	Zvedej králíka oběma rukama. Jednou rukou jej podeber pod hrudí a polož na své předloktí, druhou ruku přilož na jeho zátylek a přidržuj jej. Zvedání za uši je zcela nevhodné, za kůži nad hrudníkem je možné zvedat neochočené, divoké jedince, kteří by tě jinak poškrábali a utekli, ale není to pro králíka příjemné. Proto je dobré rychle ho ochočit a navyknot na ohleduplný způsob uchopení. Jestli ho už držíš, můžeš jej vzít k sobě, a to tak, že jeho hlava leží přes tvé rameno. Když jej chceš položit na zem, polož nejprve zadní nohy, abys předešel/a pokopání a poškrábání.
Společnost:	Pohromadě se snesou jen samičky, které jsou na sebe od malíčka zvyklé. Samci, když pohlavně dospějí, se nesnesou vůbec.

Zdravotní problémy

Kokcidióza:	Příznaky: ztráta chuti na krmení, průjem, otupělost a nažloutlé oči. Je to velice nakažlivé onemocnění, které vyžaduje karanténu (oddělení od ostatních). Okamžitě vyhledej veterináře.
Myxomatóza a mor králíků	Smrtelná onemocnění, kterým lze předejít každoročním očkováním.
Zácpa a průjem:	Mohou být způsobeny nedostatkem čerstvé rostlinné potravy nebo jejím nadbytkem. Pokud trvají déle než 24 hodin, vyhledej veterináře.
Obezita:	Způsobena nevhodným krmením a nedostatkem pohybu.
Přerostlé zuby drápy:	Příčinou je nedostatek tvrdých předmětů na ohlodávání a broušení a drápků. Vyhledej pomoc veterináře, ale raději nedopust, aby jim přerostly.
Paraziti:	Blechy, vši, roztoči a klíšťata. Léky a ošetření předepíše veterinář.
Rýma:	Může se přenést také na ostatní králíky a vyvolat až zápal plic. Důležité je dočasné oddělení od ostatních. Ihned kontaktuj veterináře.

Doporučujeme přečtení knížek a článků o životě a potřebách králíků. A poradu s dobrým chovatelem, chovatelským svazem či zoo.

KOČKA domácí (*Felis catus*)

Kočka

je nezávislá, samostatná, čistotná. Nevyžaduje příliš tvého času.

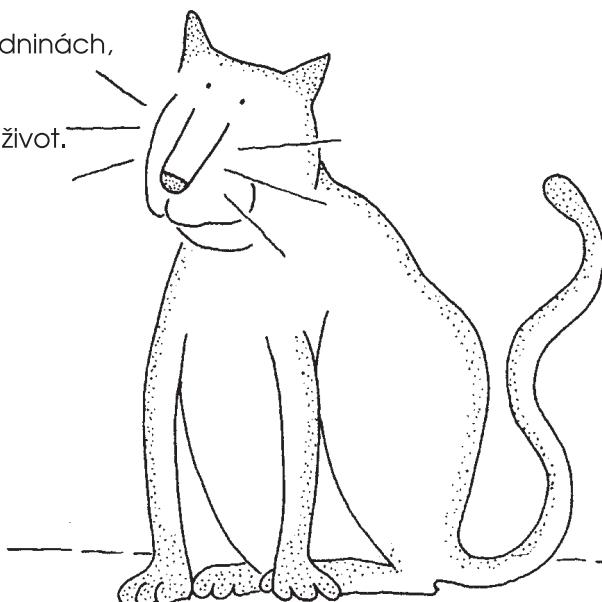
Ale:

je to velice rezervované zvíře. Může tě opustit a přestěhovat se jinam, když se jí u tebe nebude líbit.

Než si kočku pořídíš, zjisti, zda ji všichni členové tvé rodiny přijmou a zda někdo z nich není alergik.

Kočka potřebuje:

- společnost - být s jinými kočkami nebo lidmi, ale jen tehdy, když si to bude sama přát.
- maso, které by však nemělo obsahovat tvrdé a ostré kosti, např. rybí, dlouhé kosti drůbeže a králíků. Některé krmivo, např. kuřecí krky, lze roztlouci na prkénku. Některé kočky nesnáší mléko. Většina koček má ráda speciální sušenky a konzervy.
- mít stále k dispozici čerstvou pitnou vodu.
- možnost pojídat (a později vyzvratit) trávu; nemá-li tuto možnost, je vhodné jí v pravidelných obdobích předkládat osení z ječmene vysetého do květináče.
- zahradu nebo jiné bezpečné místo na hraní.
- teplo a pelíšek. Pro vstup jsou praktická kočičí dvířka. Kočky mají na spaní a odpočinek rády polootevřené dutiny umístěné výše nad zemí.
- box na potřebu - „kočičí záchod“ (pokud pobývá v bytě).
- kmen s kúrou nebo kočičí nábytek k broušení drápů. Může se tím zabránit ničení nábytku.
- česat, má-li dlouhé chlupy, zvláště když líná.
- pravidelné očkování proti vážným onemocněním a nákazám.
- hračky, které jí nahrazují lov a hru s úlovkem (kulíčky, míčky....).
- odčervování a oblešování.
- péče i v době, kdy jsi na prázdninách, nebo nemáš právě čas.
- tvůj čas a zájem po celý její život.

Další informace o kočkách

Délka života: 12-20 let.

Dospívání: Kocouří v 7-9 měsících, kočky v 6 měsících.

Rozmnožování: Každá kočka by měla alespoň jednou prožít mateřství. V případě, že předem nevíš, co s koťaty, je lépe nechat kočku (zejména starší 3 let) vykastrovat. Kočka se může kastrovat již v 6 měsících. Kocoury je lépe kastrovat až v roce.

Říje: 3x až 4x ročně.

(Období, kdy samička muže být oplodněna a mít mláďata)

Délka březosti: 9 týdnů.

Počet mláďat: Průměrně 3-5.

Zacházení: Kočku zvedej jednou rukou pod hrudí a druhou pod zadníma nohami. Nezvedej dospělou kočku za kůži nebo přední část těla.

Společnost: Kočka je samostatná. Ráda se toulá po zahradě a vrací se podle chuti. Některé kočky vyhledávají společnost a jsou schopné žít v komunitě desítek zvířat, jiné jsou zásadními samotáři.

Zdravotní problémy

Paraziti: Vnitřní: škrkavky, kokcidie, tasemnice - proti nim se zvíře odčervuje. U kočat doporučujeme přípravek na odčervení podat poprvé ve 2 týdnech stáří, do 4 měsíců jednou za 2 týdny a později pravidelně každý půlrok. Některé mohou být přenosné na člověka, proto dodržuj maximální hygienu při čistění kočičího záchodu.

Vnější: blechy, klíšťata, zákožky svrabové (způsobují poškození kůže a záněty v uších). Mohou se přenést i na člověka, je proto nutná opatrnost. Poradí ti veterinář.

Plísňové onemocnění kůže: Vyskytuje se často. Může se přenášet z kočky na kočku a také na člověka. Postižená místa na kůži nemusí být vidět. Veterinář ti pomůže.

Kočičí rýma: Projevuje se výtokem z nosu, očí, kýcháním, kašlem a někdy odmítáním potravy. Navštiv veterináře.

Vakcíny: Kočata by měla být očkována proti vzteklině v půl roce stáří a potom každý rok. Doporučujeme také očkovat proti kočičímu moru a rýmě. Veterinář ti poradí.

Doporučujeme přečtení knížek a článků o životě a potřebách koček.
A poradu s dobrým chovatelem či chovatelským svazem.

KANÁREK kanár

(Serinus canarius)

Kanárek

je dobrý společník. Péče o něj je jednoduchá a není příliš nákladná.

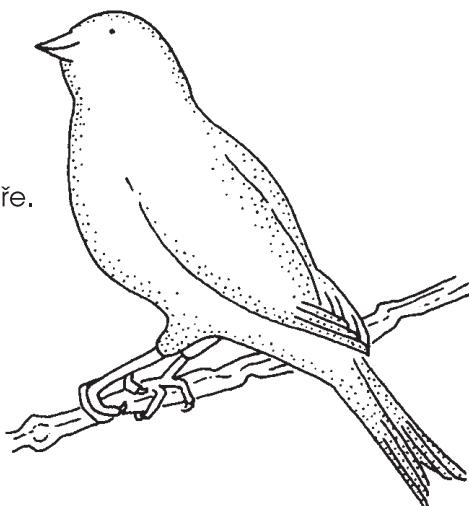
Ale:

Počáteční investice do postavení voliéry může být dražší. Čištění voliéry nebo klece je časově náročné.

Než si kanárka pořídíš, zjisti, zda jej všichni členové tvé rodiny přijmou a zda někdo z tvé rodiny není alergik.

Kanárek potřebuje:

- společnost jiných kanárků nebo lidí.
- nejedovaté zelené krmení, ekologicky pěstovanou zeleninu (je citlivý na chemické látky), polozralé plodenství plevelů (pastuší tobolka, ptačinec žabinec) nebo jablko.
- vyváženou potravu, složenou z kvalitních směsí pro kanárky. Směs se skladuje ve vzduchotěsné nádobě zamezující vniknutí prachu, much nebo myší. Základem směsi je řepka, oves, lesknice a niger. Semínka by měla být přesátá přes jemné sítko, aby byla zbavena prachu.
- grit (speciální písek) pro lepší trávení.
- sépiovou kost nebo skořápky z vajec vařených natvrdo.
- stálou zásobu čerstvé vody k pití a ke koupání.
- klec tvaru ležícího hranolu dlouhou nejméně 60 cm, širokou a vysokou 30 cm pro jednoho ptáka nebo hnízdící páru.
- velkou voliéru, chráněnou před jinými zvířaty, s místem na spaní a s ochranou před chladem, průvanem a přímým sluncem, pokud chceš chovat více kanárků pohromadě. V době hnízdění však mezi nimi může docházet ke rvačkám.
- větve nebo jinou vegetaci ve voliéře k vytvoření zajímavého životního prostoru.
- bidýlko umístěné v kleci kolmo na podélnou osu tak, aby ptáci mohli přeletovat z jednoho na druhé a při obracení si neodřeli ocasní péra o klec. Síla (tloušťka) protilehlých bidýlek by měla být různá (např. 10 a 6 mm), aby kanáři měnili sevření prstů a neudělali si otlaky.
- umožnit normální hnízdění samicím, které začnou nosit materiál na hnizdo, jinak mohou zajít na zadřžení vajec.
- pravidelné čištění klece.
- opatrné a citlivé zacházení.
- v případě nemoci návštěvu u veterináře.
- péči i v době, kdy jsi na prázdninách, nebo nemáš právě čas.
- tvůj čas a zájem po celý jeho život.

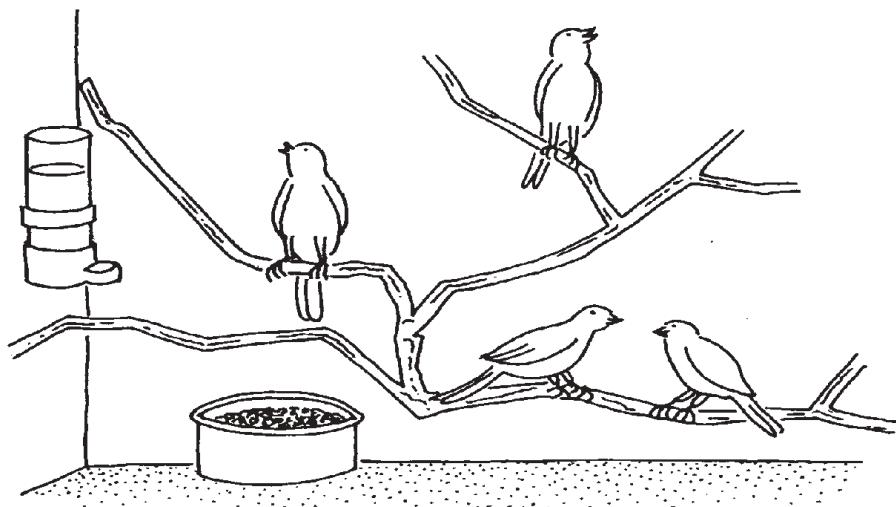

Další informace o kanárcích

- Délka života:** V průměru 12-18 let.
- Dospívání:** V 9-12 měsících, jako u většiny drobných pěvců.
- Rozmnožování:** Kanářice stimulované délhou dne chtějí hnizdit a snášejí vejce, i když jsou chované bez samce. Není-li jim poskytnuta možnost hnizdit, snášejí z bidla na zem a vysilují se opakoványmi snůškami. Tím dochází k odvápnění organizmu, mohou onemocnět hypokalcemii a zahynout. Když se kanářice chystá hnizdit, musí dostat hnízdo a měla by žít v páru se samečkem. Zpravidla dvakrát snese vejce a vychová mláďata.
- Počet vajíček:** 3-7
- Inkubace:** (doba do vylíhnutí) 14 dní, po 21 dnech mohou mladí kanárci opustit hnízdo, ale ještě jsou asi dva týdny krmeni samcem.
- Zacházení:** Pokud to není bezpodmínečně nutné, neber kanárka do rukou. Při uchopení by měly ukazováček a prostředníček být pod hlavou, palec a ostatní prsty by měly objímat křídla. Kanárka nikdy nemačkej!
- Společnost:** Samce je možné chovat trvale samotné v kleci. Mimo hnízdní období jsou kanáři rádi v hejnu, v reprodukčním období žijí v párech a hájí si svá teritoria. Hnízdění více páru (nebo kanářic) vyžaduje větší prostor a speciální zařízení ve voliéře, které opticky separuje soukromé prostředí pro každou hnizdící samici či páru.

Zdravotní problémy

- Nachlazení, zápal plic a průdušek:** Lze jim předejít tak, že chováme kanárky v teplé místnosti. Pokud uvidíš, že kanárek sedí načepýřený, sípe a lapá po dechu, pak okamžitě vyhledej veterináře.
- Trávicí potíže, zácpa, průjem, krev ve výkalech:** Existuje několik druhů střevních onemocnění. Kanárek může být netečný, schoulený nebo ospalý, také může ztratit chuť k jídlu. Kanárka je třeba izolovat od ostatních, držet jej v teple a navštívit veterináře.
- Vápenka:** Jedná se o parazitní onemocnění způsobené roztoči. Tvoří se hrudky kůže na nožičkách a ozobí, které se odlupují. Nemocného kanárka ihned izoluj od ostatních a vyhledej veterináře. Onemocnění je přenosné i na volně žijící ptáky. Přenáší se odloupnutou kůži, proto je třeba vysypávat nečistoty z klece na vhodné místo.
- Vyškubávání peří:** Může k němu docházet u samic, které chtějí hnizdit a nemohou - postrádají stavební materiál na hnízda.
- Nesnášivost:** Postihuje mladé samičky, ptáky s nedostatkem vitaminu D, vápníku a chované v chladu. Samičku, která nemůže snést vejce, umísti do malé klíčky zakryté vlhkou látkou, k teplu. Nesnese-li během několika hodin vejce, vyhledej veterináře.

Doporučujeme přečtení knížek a článků o životě a potřebách kanáru. A poradu s dobrým chovatelem, chovatelským svazem či zoo.